

LAIVAS

No. 53. Metai X

Gruodžio-Dec. 27, 1930



LIETUVIŲ
REPUBLIKOS
VALDŽIAI

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

| | |
|------------------|--------|
| Metams | \$2.00 |
| Pusei metų | \$1.00 |
| Vienam num. | \$0.05 |

SUBSCRIPTION RATES:

| | |
|-------------------|--------|
| One Year | \$2.00 |
| Six Months | \$1.00 |
| Single Copy | \$0.05 |

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

SEKMADIENIS PO VIEŠPATIES GIMIMO.

Evangelija

LUKO 2, 33—40.



NUO metu Juozapas ir Jėzaus motina Marija stebėjosi tais dalykais, kurie buvo apie jį sakomi. Simeonas gi palaimino juos ir tarė jo motinai Marijai: Štai, šitas pastatytas puolimui ir atsi-kėlimui daugelio Izraelyje ir kaipo žen-klas, kuriam bus prieštaraujama. Ir ta-vo pačios sielą pervers kalavijas, kad būtų atidengtos daugelio širdžių mintys. Buvo taipogi pranašė Ona, Panielio duktė, iš Asero gi-minės; ji buvo labai pasenusi, po savo mergystės ji buvo gyvenusi septynerius metus su savo vyru, dabar gi buvo našlė aštuonių dešimtų ketverių metų. Ji neatsitraukdavo, nuo bažnyčios ir tarnau-davo Dievui naktį ir dieną pasninkais ir maldomis. Ir ji atėjo tą pačią valandą, garbino Vieš-patį ir kalbėjo apie jį visiems kurie laukė Izraėlio atpirkimo. Padarę visa, kaip reikalavo Vieš-

Lekcija.

GAL. 4, 1—7.



ROLIAI: Kolei tėvainis yra nepilna-metis, jis nieku nesiskiria nuo tarno, nors yra visako valdovas. Jis yra po globėjais ir užvaizdais iki tėvo pas-kirtam laikui. Taip ir mes, kolei bu-vome nepilnamečiai, tarnavome po pa-saulio pradžiámokslui. Bet atėjus laiko pilnybei, Dievas siuntė savo Sūnų, pa-darytą iš moteriškės, pastatytą po įstatymu, kad mes gautume įsūnybę. Kadangi jūs esate sūnūs, Dievas siuntė savo Sūnaus Dvasią į jūsų širdis, kuri šaukia: Abba, Tėve! Taigi, yra jau ne tar-nas, bet sūnus. O jei sūnus, tai ir tėvainis per Dievą.

paties įstatymas, jie sugrižo į Galilieją į savo miestą Nazaretą. Vaikelis gi augo ir ėjo stipryn, pilnas išminties, ir Dievo malonės buvo jame.

Viešpaties Apipjaustymo ir Gimimo Oktavoje

Lekcija.

TIT. 2, 11—15.

BRANGTAUSIS: mūsų Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir mokina mus, kad, išsižadėję bedievytės ir pasaulinių geidulių, gyventumėm šiame pasaulyje blaiviai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davė už mus, kad mus išpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sau priimtina tautą, stropią ge-

Evangelija.

LUKO 2, 21.

ANUO metu, praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipjaustyti vaikelis, pramintas jis vardu JĖZUS, taip kaip jis buvo Angelo pavadintas, pirm ne kaip buvo pra-dėtas iššioje.

riems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visu rimtumu. Nėvienas teneverčia tavęs nieku.

Užsakykite “LAIVĄ” Savo Giminėms Į Lietuvą

Tikyba Ir Kultūra.

Žmonija didžiuojasi savo civilizacija ir kultūra. Civilizuotieji, kultūringieji iš aukšto žiūri į nekultūringus. Jų jie nenori net turėti savo tarpe, kaip pavyzdin, baltieji — juodųjų žmonių ir “amerikiečiai” nekurių Europos tautų žmonių, kuriuos skaito mažiau civilizuotais.

Tikroji civilizacija ir kultūra gavo savo kilimą iš krikščionybės. Ji sušvelnino, sukultūrizavo žiaurias laukines tautas. Ji sušvelnino jų papročius ir būdą. Ji, iškėlus koaukščiausiai tikrosios civilizacijos pažibas — meilę Dievo ir artimo, susivaldymą savęs ir gerbimą kitų, perdirbo laukinių žmonių širdis. Katalikų Bažnyčia su Kristaus mokslu ir Jo dvasia pasiekė žmonių proto ir širdies gilumą. Ji jiems parodė aiškiausiai, kad juos Dievas “pastatė labai mažai žemiau už angelus.” Ji jiems priminė, kad tie, kurie “priėmė Jėzų, tiems davė (Dievas) teisę vadintis Dievo vaikeliais.”

Žmonės suprato, kad “jie per tikėjimą, krikštą yra Dievo vaikeliais,” kad jie kaip sutvėrimai, “ne ką žemiau už angelus pastatyti,” iškėlė kovą savo gyvuliškiems geiduliams, begėdiškumui, nedorybėms, o griebėsi Kristaus dorybių.

Štai tikrosios civilizacijos ir kultūros pradžia. Tuo keliu jiėjo pirmyn, augo, kilo ir nušvito. Ji, kaip saulė turėtų šviesti dabar visiems.

Bet deja! Ne taip yra. Atsirado netikinčiųjų bedievių. Atsirado žmonių — gyvulių: jie nepripažįsta nemarios sielos, Dievo paveiklo, jie pasistato save tobulai išsivysčiusių gyvulių eilėse.

Šie tai žmonės pradėjo knisti šaknis “to Medžio,” kuris civilizaciją išaugino ir palaiko.

Jie panašūs tos pasakos “apie kiaulę ir ažuolą” kiaulei. Ji priėdus ažuolo gilių, užmigo po medžiu. Išmiegojus atsi-

kėlė ir ėmė knisti ažuolo šaknis. Varnas iš medžio jai sako “ką tu dirbi? Kam tu knisi šaknis, tai medžiui pakenks?” Kiaulė atsakė: “Kas man darbo! By tik būtų gilių, juk aš nuo jų tunku.”

Taip dabar daug žmonių daro. Jie griauja krikščionišką tikėjimą, nenorėdami pakelti aukštin savo šnipo ir pamatyti, kad jie tuomi kenkia pačiai civilizacijai ir rengia galą patys sau.

Amerikoje, jau nuo seniai, beveik pusė visų gyventojų nepriklauso jokiai krikščioniškai tikybai. Jų tarpe išaugo jau tikrųjų bedievių. Protestoniškųjų sektų pasekėjams vis labiau ir labiau sprūsta tikrasis tikybinis pamatas iš po kojų.

Daug jų, ne tik eilinių tikinčiųjų, bet net pačių mokytojų-pryčerų, pastorių, ministerių ir net pačių jų “vyskupų” nakrypo laisvamanybės pusėn.

Tokiu būdu tikyba puolė, o begėdiškumas augo ir auga. Amerikoje lytiškojo ir kitokio begėdiškumo pilna visur — laikraščiai ir knygos juomi “išpieštos,” teatrai ir judamieji paveikslai — tai mešlas, iš kurio gausiai begėdiškumas auga ir plečiasi.

Tas begėdiškumas, kuris yra ne civilizacijos, nei kultūros žiedas, bet barbariškumo ir laukinumo ženklas, pargriovė smarkiai Moterystės ir Šeimos pamatus.

Tas bedieviškasis begėdiškumas kovojo ir kovoja už lytiškųjų pasielgimų laisvę. Jis kovoja už divorsų palengvinimą; jis rūpinasi, kad abortai ir gimdymų kontrolė būtų valdžios įstatymais paremta ir apginta. Geidulių garbinimas Amerikoje jau užėmė žymią vietą.

Greitai bedieviai, panašiai senovės Romos ir Graikijos pagonis, išras paleistuvybės, girtybės ir kitokius dievus. Žodžiu stengsis gražinti “barbariškąją, pagoniškąją civilizaciją.”

Jau ir čia Amerikoje iškilo ir eina kova tarp krikščioniškųjų ir bedievybės principų (pradų). Stebėtina, kad nekurie valdiškieji įstatymai nešioja jau bedievybės žymes.

Tai pastebėjo vienas New Yorko teisėjas Jonas F. Carew, kalbėdamas į "Supreme Anchor Club of America" 1000 narių. Šie visi klubo nariai priėmė bendrai šv. Komuniją ir "Astor viešbutyje" turėjo savo bendrą pusrytį.

Tas teisėjas, kalbėdamas į tą tūkstantinę minią tikinčiųjų, kurie tą dieną buvo priėmę šv. Komuniją, nurodė jiems į pavojų religijai.

Tokie, girdi, įnešimai į Kongresą kaip suvalstybinimas auklėjimo jaunuomenės ir leidimas viešų kalbų ir paskaitų apie įvairius lyčių dalykus, yra priešingi Amerikos valdžios krikščioniškiems dėsniams, ir kaipo bedieviški dalykai, privalo būti sustabdyti.

Išvidinės Pilyš Arba Rūmai.

PARAŠĖ ŠV. TERESĖ.

Iš anglų kalbos vertė S. M. S.

14. Kokia tai komedija! Štai mes, su tūkstančiais kliūčių, nupuolimų ir netobulumų savyje. Mūsų dorybės taip naujai įgytos, kad jos vos-vos pradeda veikti (ir Dieve, duok, kad jos nors tiek gyvuotų!) Vienok mes nesigėdiname tikėtis saldumų maldoje ir skūstis, kai jaučiame sausumą.

15. Taip nesielgkit, seselės. Apkabinokit kryžių, kurį jūsų Sužieduotinis nešė ant Savo pečių. Žinokite, kad jūsų obalsis tur būti: — Laimingiausia toji, kuri daugiausia kenčia, jeigu kenčia už Kristų! Visa kita turėtų būti mums antraeilinis dalykas. Jeigu mūsų Viešpats teiks tai jums, būkite Jam dėkingos. Jūs gal įsivaizdinsite, kad jums būtų lengva kęsti išorinius mėginimus, jeigu Dievas duotų jums vidujinių suraminimų. Jo Majestotybė geriausiai žino, kas mums gera; tai ne mūsų dalykas patarti Jam, kaip Jis turi su mumis elgtis, — Jis turi teisės mums pasakyti, kad mes nežinome, ko prašome. Atminkite, jog tai yra didžiausios svarbos — sielos vienintėlis siekimas, kurį pradeda maldoje lavintis; turi ateiti išmėginimų kentėjimas, ir pasiryžimas, ir stengimasis iš visų pajėgų taikinti savo

valią prie Dievo valios. Būk užtikrinta, kad tame talpinasi visų didžiausia tobulybė, pasiekiamą dvasiniame gyvenime. Tą paaiškinsiu vėliau. Toji, kuri taip lavinasi, tobuliausiai apturės nuo Dievo aukščiausią atlyginimą ir toliausiai pažengs tikru keliu. Nemanykite, kad mums reikia kabalistiškas receptas (paslaptingas raštas), ar koks kitas slaptas arba nesuprantamas daiktas, kad tai pasiekus, — mūsų visa gerovė yra Dievo valios vykdyme. Jeigu pradėtume klaidingu principu, geidžiant, kad Dievas vykintų mūsų valią ir vestų mus taip, kaip mes manom geriausia, — tai koku tvirtu pamatu galėtų šitas dvasinis rūmas remtis?

16. Stengkimės daryti kogeriausiai: saugokimės nuodingų kirminų — tai yra, blogų minčių ir sausumų, kurie yra Dievo dažnai leisti pulti ir mus kankinti taip, kad negalime jų atstumti. Iš tikrųjų, gal kartais atjaučiame jų įgėliną! Jis daleidžia tai mūs pamokymui, kad būtumėm saugesnės ateityje ir kad patirtų, ar daug gailemės Jį pažeidusios. Todėl, jeigu kart kartėmis įpuoli į nuodėmę, nepamesk drąsos ir nesiliauk stengtis žengti pirmyn,

nes Dievas išves gerą net iš mūsų nupuolimų, panašiai kaip pirklys parduodąs „theriaka“⁽²⁾ pirmiausia išgeria nuodus, paskui theriaką, kad įrodžius savo gyduolių jėgą. Šitoji kova užtektina būtų pamokyti mus taisyti mūsų įpročius, jeigu nesuprastume savo netobulumų jokių kitu būdu, ir parodyti mums mūsų išsiblaškusio gyvenimo kenksmingumą. Ar yra kur blogumas baisesnis kaip tas, kuris randasi mumyse? Kokios ramybės tikimės rasti kur kitur, jeigu jos visai neturim savyje? Kokie draugai ar giminės gali būti taip artimi, kaip mūsų sielų pajėgos, kurios, ar norim ar nenorim, turi nuolat būti su mumis? Šitos jėgos, matyt, kelia kovą prieš mus, lyg žinodamos, kokią žalą mūsų pageidimai joms atnešė. „Ramybė, ramybė jums,“ mano seselės, kaip tarė mūsų Viešpats, ir daugel kartų reikė savo Apaštalams, tikėkit manimi, jei mes neturime, nei nesistengiame įgyti šitos ramybės savyje, niekuomet nerasime jos kitur.

17. Per Viešpaties pralieta kraują už mus maldauju tų dar nepradėjusių įeiti į save, sustabdyti šitą karą: prašau tų, kurios jau pradėjo teisiu keliu eiti, nedaleisti šiai kovai save atstumti atgal nuo teisus kelio. Te jos žino, kad atkritimas yra blogesnis negu nupuolimas, ir temato prie kokio sunaikinimo prieitų. Jos turi pasitikėti Dievo gailiaširdyste, nepasitikint nieku savyje. Tuomet jos pamatys, kaip Jo didybė ves jas iš vieno rūmo į kitą, ir įves jas į vietą, kur šitie žvėrys negalės daugiau paliesti nei trukdyti jų, bet jie bus visiškai jų valioj vien pajukos dalykais. Tuomet, net ir šitame gy-

venime, jos džiaugsis daug didesne laime, negu pačios troško.

18. Kaip jau sakiau pradžioje šio veikalų, išaiškinau ir kitur, kokių būdu jūs turite elgtis, kuomet šėtonas ardo ramumą. Taip-pat sakiau jums, kad susitelkimo įprotis nėra įgijamas ginklu ir prievarta, bet su romumu. Tas duos jums galės lavintis ilgesnį laiką. Daugiau dabar nesakysiu apie tai, tik manau, yra labai naudinga pradinėms pasitarti su asmenimis, turinčiais patyrimo šitokiuose dalykuose, kad neįsivaizduotumėte sau, jog skriaudžiate save, apleisdamos malda, kad atlikus kokią pareigą. Ne taip yra. Mūsų Viešpats pataisys viską mūsų naudai, nors ir neturėtumėm kas patartų mums. Vienintelis pertraukto susitelkimo atitaisymas yra tai prie jo vėl grįžti; kitaip siela, diena iš dienos vis mažiau ir mažiau neteks savo susitelkimo, ir Dieve duok, kad ji suprastų pavojų pirm kol dar nepervėlu.

19. Gal manysite, kad jeigu yra taip pavojinga paliauti, geriau būt buvę, kad niekuomet nebūtumėm pradėjusios ir kad būtumėm pasilikusios išorinėje rūmų pusėje. Bet, kaip jau sakiau, ir Patsai Dievas pareiškia: „Tas kuris myli pavojų, jame žus.“ Vartai per kuriuos turime įeiti į šitą rūmą yra malda. Atminkit, mes turime pasiekti dangų ir būtų tikriausia kvailybė manyti, kad galime tai padaryti be įėjimo į save, kad pažinus save; svars-tant savo trūkumus ir kiek mes esame Dievui kaltos, arba dažnai maldaujant Jo pasigailėjimo. Mūsų Viešpats irgi sako: „Nė vienas neateina pas Tėvą, kaip tik per Mane,“⁽¹⁾ ir, „kas Mane mato, mato ir Tėvą.“⁽²⁾

20. Jeigu mes niekuomet nepažvelksime į Jį ir neapsvarstysime kiek esame

(2) — Gyduolė plačiai žinoma iki šių laikų. Žmonės manė, kad tie vaistai buvo ištraukos visų gyvybę duodančių ir gyvybę palaikančių gyduolių iš gyvulių ir augmenų.

(1) — Šv. Jono, 14, 6—19.

(2) — Šv. Jono, 14, 9—19.

kaltos už Jo mirimą dėl mūsų, nesupran-
tu, kaip galime Jį pažinti, arba atlikti
gerus darbus Jo tarnystėje. Ko vertas
tikėjimas be gerų darbų? ir ko verti jie,
jeigu jie nėra suvienyti su Jėzaus Kris-
taus nuopelnais, mūsų vienintėlio gėrio?
Kas-gi ragintų mus mylėti mūsų Viešpa-
tį, jeigu nemintysime apie Jį? Lai Jis
suteikia mums malonės suprasti kaip daug
mes Jam kainavome; kad: „Tarnas ne-
stovi aukščiau už savo valdovą” (1) kad
turime Jam tarnauti, jeigu norime su
Juomi džiaugtis Jo garbėje; kad malda
yra reikalinga mums, kad neįpuolus daž?
nai į pagundą.

TRETIEJI RŪMAI.

Skyrius I.

DĖSTOMA, JOG GYVENIMAS ŠIAME IŠTRE-
MIME NĖRA PASTOVUS, NORS IR AUKŠTAI
TOBULYBĖJE PAKILTUME; NURODOMA KAIP
TURIME NUOLAT BIJOTIS. TAIP-GI MĖNIMA
IR KITŲ GERŲ DALYKŲ.

1. Sielos trečiuose rūmuose. 2. Šis gy-
venimas nepastovus. 3. Pavojus netekti
malonės. 4. Šventoji apgailestauja savo
praėjusį gyvenimą. 5. Marijos globa. 6.
Baimė reikalinga ir vienuolėms. 7. Šven-
tosios Teresės atgaila. 8. Asmenų ypaty-
bės trečiuose rūmuose. 9. Turtingas Evan-
gelijos jaunikaitis. 10. Sausumo maldoje
priežastys. 11. Nusizėminimas. 12. Atša-
limas. 13. Turime viską atiduoti Dievui.
14. Mūsų skola. 15. Suraminimai ir sau-
sumai.

1. Tiems, kurie Dievo gailestingumu
laimėjo šitose kovose ir ištesėjo, kol pa-
siekė trečiuosius rūmus, ką daugiau ga-
lima pasakyti jei ne tai: „Palaimintas,
kuris bijosi Viešpaties.” Tai nemaža Die-
vo dovana, kad galiu išversti šią eilutę į
Ispanų kalbą, kad galėjus išaiškinti jos
reikšmę, žinant kiek paprastai esu nega-

bi šitokiuose dalykuose. Iš tikrųjų galima
pavadinti šitas sielas palaimintomis, nes,
kiek galime spręsti, jos eina saugiu keliu
prie išganymo; nebent jos atgal imtų grį-
žti nuo tikrojo kelio. Dabar, dukrelės, ma-
tote, kaip svarbu yra joms nugalėti save
pirmutinėse kovose, nes esu tikra, Vieš-
pats nuo šio laiko niekuomet nepaliaus
laikęs jas sąžinės pastovume, kuris sa-
vaime yra jau nemaža dovana.

2. Klystu sakydama pastovume, nes
šitame gyvenime nėra pastovumo; supras-
kite, kad šitokiuose atvėjuose visuomet
pridedu: „Jeigu jos ištesės.” Koks skur-
das gyventi šitame pasaulyje! Esame
kaip tie, kurių priešai laukia už durų, ku-
rie neprivalo padėti savo ginklus (net
kuomet miega, ar valgo) ir kurie nuola-
tai dreba, kad priešas neįeitų į tvirtovę
per kokį nors plyšį sienose. Mano Vieš-
patie ir mano Viskas! Kaip gali norėti,
kad mes vertintume tokį vargingą buvo-
jimą. Negalėtume sulaukyti troškimo mal-
dauti Tavęs, kad paimtumei iš šio gyve-
nimo, jei nebūtų vilties jį pamesti dėl ta-
vęs, arba pašvesti jį visiškai Tavo tar-
nybai — ir virš to, žinant, jog tai yra
Tavo valia, kad mes gyventumėm. Ka-
dangi taip yra, „Leisk mums mirti su Ta-
vimi!” sako Šventas Tomas, nes būti be
Tavęs, yra vien mirti ir mirti kenčiant
pavojaus baimę Tave amžinai prarasti.

(Bus daugiau).



(1) — Sv. 10, 24.

Ramybė Geros Valios Žmonėms.

Antanas Šimkus, tarnaudamas dvare, susipažino su jauna mergina. Ji buvo tarnaitė, paeinanti iš vargingos šeimynėlės. Antanas sumanė ją vesti, nes ji buvo jauna, graži, darbšti ir dievobaiminga mergina. Susižiedojo.

Bet štai prieš Antano vestuves rudeniop mirė jo sena teta, palikdama jam kelis šimtus litų, už kuriuos jis nusipirko girioj trobelę. Namelis buvo tolokai nuo visų kitų gyventojų. Aplink namą nebuvo nei tvorėlės, nei kalnelių, vien tik aukšti medžiai šniokštė.

Apsivedęs Antanas apsigyveno su savo Marytė tyliame naujam namelyje. Sau galvos nelaužė, kur rakandus gausias. Jis buvo geras dailydė. Tuoj pasidirdino stalą, suolus, lovą ir skrynią. Ant sienų pakabino kelis šventųjų paveikslus. Jauna šeimynėlė buvo viskuo patenkinta. Juodu daugiau nieko negeidė, nes nieko geresnio savo gyvenime nebuvo nei matę. Abu jautėsi laimingi ir savo gyvenimą nebūtų mainę su turtingiausiu ponu.

Abiedviem sunkiai dirbant, laikas greitai bėgo. Atėjo vasara. Ryto saulė kilo, skleisdama šilumą po žemę ir budino iš miego kiekvieną savo karštasis spinduliais. Ir štai, kambarėly Marytė glaudžia prie krūtinės savo naujai gimusį sūnelį. Laimė iš tikrųjų viešpatavo Šimkų namelyje!...

* * *

Mažas Antanėlis augo ir stiprėjo. Prabėgus keliems metams, girioj tik gaudė, skambėjo, vaikiškas balselis. Tai mažasis Antanukas, mediniu kardu apsiginklavęs, ėjo pasitikti pareinanti iš girios tėvelį.

Antanėlis sparčiai augo; jis ėmė dirbinėti: tai motinai pagelbinėjo namie

įvairiuose darbeliuose, tai su ja eidavo girion uogauti. Jisai dirbo visada su dideliu noru. Kartais motina jam leisdavo nunešti uogas dvaran, kur galėdavo pažaist su dvarponio sūnumi Aleksu. Abu vaiku buvo tų pačių metų. Aleksas turėjo mažą sesytę, kuri nevisados galėdavo drauge žaist. Ją broliukas tuoj pašalindavo, jei už kokį niekniekį pradėdavo verkti.

Antanėlis patiko ponaičiui. Jis dirbo, ką tik jam ponaitis paliepinėjo. Dažnai jam teko žaisti arkliuku ir keturiomis slankiot apie namelį. Nekalti, draugiški žaislai abiem bernaičiam teikė daug malonumo. Ir taip, sykiu augdami, vaikai labai širdingai susibroliavo.

Už kelių metų dvarponio šeimyna persikėlė miestan, kad Aleksas galėtų eiti aukštesnius mokslus. Širdingai bernaičiai atsisveikinę, prižadėjo viens kitą neužmiršti ir būti prieteliais per ištisą gyvenimą. Tačiau Aleksas, gyvendamas dideliame mieste tarp linksmy draugų, greitai užmiršo savo jaunų dienų draugą. Bet Antanėlis dažnai mąstė apie ponaitį ir tas vietas kur su juo žaidė girių jaukumoj. Girios tyla išdirbo jame jautrią ir ištikimą širdį

* * *

Bet Antanėlį ištiko nelaimė. Jis buvo tada vienuolikos metų. Netikėtai parnešė jo negyvą tėvelį iš girios. Jį prislėgė ir užmušė nukirstas medis. Motinos ir sūnaus širdies skausmai buvo be galo skaudūs. Neteko gero tėvo ir gero maitintojo. — “Kad nors būtų sugrižęs namon sužeistas, Dievui už tai dėkočiau,” — dejavo nelaiminga našlė, prispausdama mirusio veidą prie krūtinės.

Nuo toš dienos motinos ir Antanė-

lio gyvenimas atsiaminē. Pastatē juodu ant tėvo kapo kryžių, gi patys pasivedē Dievo valiai. Savo mažą trobelę girioj pardavē. Motina su sūnum persikraustē kaiman gyventi. Antanukas įgijo šiek tiek mokslo ir pradėjo mokytis kalvystės. Už pusės metų, jau gavo nors ir menką užmokestį už darbą, kuriuo šiek tiek pagelbėjo motinai. Kaipgi jis džiaugēsi, jog už kelių metų suvis užbaigsias mokslą ir galēsias daugiau uždirbti. Bet štai, atėjo laikas stoti į kariuomenę. Antanėlį paēmē kartu su kitais. Nuo to laiko motinai gyvenimas dar pasunkėjo.

Prabėgo du skurdūs atsiskyrimo metai. Antanėlio tarnystės laikas baigēsi. Keletą savaičių prieš baigsiant, skaitē dienas, kurios skyrē jį nuo mylimos motinėlės. Jis troško kuo greičiausiai sugrįžt pas savo motiną. Namiegi motina sirgo, ji jautē, kad jos dienos suskaitytos. Ji skaitē ne dienas, bet valandas, kada jos sūnus pareis...

Vieną dieną, staiga atsisėdo lovoj.

— “Jau pareina, girdžiu jo žingsnius!” tarē pusbalsiai. Dar akimirksnis, ir sūnų turėjo prie savo motiniškos krūtinės. Jos troškimas išsipildē. Dabar galėjo savo sūnų palaimint. Greitai tačiau jos akys užsidarē amžinai, kad jų daugiau nebeatidarytų šioj ašarų pakalnėj.

Palaidojęs motiną, Antanas iškeliauvo į platų pasaulį, nes kaime nebuvo kas veikti. Reikėjo ieškot kitur užsiēmimo.

Buvo vėlybas rudens metas!.. Kalviamas tas laikas yra vargingas. Ėjo ir klausinėjo darbo, bet visur vietos buvo užimtos, niekas jo nesamdē. Antanėlis išleido paskutinius maistui pinigėlius.

Nors buvo baisiai nuvargęs, bet turėjo toliau eiti. Šaltas vėjas varstē jo visą kūną. Buvo tai Kūčių vakaras.

Norėdamas rasti prieglaudos, jis dairėsi aplinkui ir štai netoli pamatē kokio tai namo stogą.

— “Eisiu ten. Gal mane priglaus ir duos nakvynę. Negalimas daiktas, kad žmonės nepasigailētų vargšo Kūčių naktyje.”

Toji mintis jam pridavē jėgų. Bet juo arčiau artinosi prie namo, juo daugiau dvasia puolē. Tikėjosi rasiąs kokio ūkininko namą, bet pasirodē jog tai būta didelio pono dvaro.

Kada prisiartino prie vartų, pastebėjo išeinantį jauną žmogų su rūstu veidu, — patį savininką.

— “Prašau nakvynės dauggalys pone ir truputį maisto. Esmi kelionėje visą dieną. Badas ir šaltis atēmē man jėgas. Jau nebegaliu toliau eiti.”

Melsdamas pakėlē akis į poną, bet tasai pažvelgęs į jį piktai tarē: — “Neškis kuo greičiausiai iš čia! Valkatoms savo name neturiu vietos. Toki niekšai užuot dirbus, tik elgetauja.”

— “O pone, aš noriai dirbčiau, bet...”

— “O tu, melagi, neškis kuo greičiausiai iš daržo, — šunis užleisui!”

Antanėlis išėjo su ašaromis. Paskui jį buvo girdēt šunų lojimais ir piktas kvatojimas.

Vargšas slinko toliau pusgyvis. Galų gale pamatē menką namelį ir link jo nukiūtino. Ten gailestingi žmonės jį priglaudē, privalgydino ir pranešē, jog artimam kaime galēsias gauti darbo pas kalvį.

Ir kaip jis dėkojo Dievui už suteiktą pagalbą, kurios taip buvo reikalingas savo varge.

* * *

Rytojaus dieną, padėkojęs šeiminkui už prieglaudą, išėjo ieškotų užsiēmimo į nurodytą kaimą. Buvo tai Kalėdų rytas. Diena šalta. Vėl praėjo pro negailestingo pono namą. Jo lūpos ne-

ištārė jokio keiksmo. Nepertoli pono namo du vaikučiu bėgiojo ant užšalusio prūdo su naujomis čiūžinaitėmis. Jas buvo gavę Kalėdoms dovanėlę. Su gailėsčiu Antanėlis į juos žiūrėjo. Bet štai akymirkoj išgirdo baimingą klikimą. Vaikutis, kuris buvo toliau nučiuožęs nuo savo sesutės, dingo iš Antano akių. Mat, jis bežaizdamas nučiuožė kur ledas buvo labai plonytis ir įlūžo. Bandė jisai rankelėmis sugriebt ledo kraštą, bet tas vėl tuoj lūždavo. Ir nugrimzdo bernaitis, vanduo gi užsilygino lyg nieko ten nebuve...

Mergaitė pasileido bėgti namon su verksmu ir riksmu. Netoli nuo prūdo vaikų tėvai vaikštinėjo. Išgirdę duktės klyksmą, bėgo juodu išbalę į tragedijos vietą.

Vienas pažvelgimas įtikrino Antaną, jog vaikelio tėvas buvo tas pats ponas, kurs vakar jam atsakė prieglaudose. Tačiau, nieko nelaukdamas, numetęs nuo savęs viršutinius rūbus, persižegnojo ir šoko į prūdą...

Po valandėlei baisaus laukimo, tėvai pamatė drūtą ir narsų žmogų skubinantį prie krašto su išgelbėtu kūdikiu. Tėvas iš džiaugsmo rankas trynė. Išgelbėtą sūnų tuoj paėmė ir greitai nunešė namon. Ponia su dukterę nusiavedė Antaną dvaran. Mažasis vaikelis, sušilęs lovoje, atsigavo ir pradėjo šypsotis į tėvus ir į savo nepažįstamą išgelbėtoją. Po tam saldžiai užmigo.

Dabar tik ponas domiau pažvelgė į nepažįstamąjį. Nebebuvo tai vakarykščias šiurkštus ponas. Iš jo veido dingo visas vakarykštis rūstumas.

— “Atleisk man! Aš Tamstai už tą pagalbą nieku negalėsiu atsilygint. Ne tik išgelbėjai mano brangiausį kūdikį, bet ir iš manęs padarei kitokį žmogų. Pilnas puikybės, savo širdį vakar uždariau vargšui, kuris yra žemesnės kilmės. Gera širdis yra daugiau verta ne-

gu turtai. Pasilik pas mus! Būsi laimingas, jei priimsi pas mane tarnystę.”

— “Nuoširdžiai jums ačiū, pone. Jūsų žodžiai yra geriausia dovana. Geram žmogui pagelbstint, artimame kaimė pas kalvį gavau darbo. Nuo pono pagalbos nebereikalauju. Ką padariau, padariau tiktai iš krikščioniškos meilės.”

— “Tai pasakyk man nors savo pavardę, kad žinočiau kas toks buvo, kurs išgelbėjo mano kūdikį iš šalto karsto.”

— “Vadinuosiu Antanas Šimkus.”

— “Antanas Šimkus?” O kur gimęs? Ar ne iš Kelmės?” — klausė dvarponis akyviai žiūrėdamas į Antano akis. — “Del Dievo meilės, kalbėk tiesą! Ar kitados nežaidei, būdamas vaiku su dvarponio sūnum, Aleksandru?”

— “Taip, pone.”

— “Didis Dieve! Tai tu, Antanėli! Ar nepažįsti savo jaunų dienų draugo? Tai aš; — Aleksas, tavo draugas!”

Antanas atydžiai į jį žiūrėjo. Kuo daugiau įsižiūrėjo, tuo geriau pažino savo jaunų dienų draugą.

— “Taip, tai Aleksiukas, kurio taip verkiau, kada turėjau nuo jo atsiskirti.”

Abudu susigraudino ir viens kitą karštai pasveikino.

Antanas turėjo pasilikti dvare. Dvarponis pavedė jam šeiminkauti savo palivarke.

Aleksas dažnai prisimindavo gerąjį draugą, kuris savo gera širdimi atmainė jo užkietėjusį būdą ir išmokino artimo meilės. Visomis pajėgomis jisai stengėsi atitaisyti savo nelemtą pasielgimą Kūčių vakare. Per visą savo gyvenimą jis buvo vargšams gailėstingas ir niekam pagalbos nebeatsakė. Jo širdyje prigijo Viešpaties Jėzaus žodžiai: — “Ramybė žemėje geros valios žmonėms!”

Pranas Skruodenis, M. I. C.

Katalikų Pasaulys.

Tėvams Paminklas.

KOLONIJA (Vokietija). Ponas Ponas Velden, buvęs Vokietijos konsulas Meksikoje ir žymus Kolonijos miesto pirklys, pastatė savo tėvams nepaprastą paminklą. 1924 m. jis nupirko už septynis tūkstančius markių pilies griūvėsius ant upės Reino kranto, netoli Linž'o. Ta vieta žinoma vardu "Zur Leyen" arba "Ockenfels." Velden iš tų pačių griūvėsių atstatė pilį, įtaisė joje labai gražią koplyčią. Visa tai jis padovanojo katalikėms vienuolėms seserims laikyti ten rekolekcijas.

Sau pasiliko įėjimo salę ir kambarius prie jos esamus. Po koplyčia įtaisytas mausoleum jo tėvams.

DAR-ES-SALAAM, Tanganyika kraštas, Rytų Afrika. — Septyniasdešimts katalikų misijonierių — kunigų, brolių ir seserų — iš Europos vienu spalį mėnesiu per šį uostą pravažiavo į įvairias misijas Rytų Afrikoj. Daugelis jų koki laiką yra išbuvę Anglijoj kad susipažinus su anglų kalba, kad turėjus atatinkamų gabumų mokytojauti britų valdomose kolonijose.

Pravažiavę per čia tie misijonieriai priklauso įvairioms misijų organizacijoms, būtent: Šv. Dvasios Kongregacijos, 1 kunigas; Švenč. Širdies Sūnų Kongregacijos Verona, Italija, 1 kunigas; Šv. Ottilieno Benediktinų 1 kunigas, 3 broliai ir 9 seserys; Šveicarijos provincijos Kapucinų 4 kunigai ir 5 seserys; Afrikos Misijonierių Draugijos (Baltieji Tėvai) 19 kunigų, 16 brolių ir 11 seserų.

Šios minėtos penkios organizacijos (draugijos) Tanganyika krašte globoja 207,390 katalikų.

Bažnytinio Meno Paroda Kaune.

Neseniai pas prelatą Maironį-Mačiulį įvyko menininkų pasitarimas bažnytinio

meno reikalui. Nutarta 1931 metų pavasarį surengti bažnytinio meno parodą. Tam tikslui sudarytas komitetas, į kurį įeina: J. E. Ark. Skvireckas — garbės pirminkas, prel. Maironis-Mačiulis — pirm., kun. Sabaliauskas — vice pirm., p. Jacynienė-Kairiūkštytė — sekret., kun. Dr. St. Ūsorius — kasininkas, dailininkas Valėška — reikalų vedėjas ir nariais — prorektorius kan. Čėsnyš, Čiurlionies galerijos direktorius Paulius Galaunė ir Meno mokyklos direktorius Ignas Šlapelis. Į komitetą pakviesti numatyta dar po 1 atstovą nuo kiekvienos vyskupijos.

Nuostabus Mesinos Laikrodis.

1908 m. gruodžio 28 d. smarkus žemės drebėjimas visiškai sugriovė didelį pietų Italijos Mesinos miestą, esantį Sicilijos saloj. Miestas galutinai atsistatė nuo tos didžiulės nelaimės tik po pasaulinio karo. Mesinoj pastatyta nauja graži katedra, kurios varpinyčioj yra įtaisytas laikrodis, kurs laikomas tikru XX amžiaus stebuklu. Varpinyčia yra 135 pėdų aukštumo ir pastatyta ant betoninių pamatų, nuo naujų žemės drebėjimų apsaugoti.

Varpinyčios bokšte stovi liūtas, laikas kojomis miesto vėliavą. Lygiai dvyliktą valandą liūtas ima mosuoti uodega ir staugti. Po liūtu stovi žalvario gaidys, kurs gieda rytą, per pietus ir vakare. Tuo pat laiku dviejų šventųjų, Dino ir Klarenco, žalvarinės statulos pradeda skambinti varpais. Visuose keturiuose bokšto šonuose yra laikrodžiai, naktį apšviečiami. Laikrodžiai rodo ne tik valandas ir minutes bet ir mėnulio atmainas ir planetų judėjimus apie saulę.

Po varpais yra aikštelė, kurioj juda įvairios figūros, rodančios savaitės dienas, metų laikus ir svarbiausius Naujojo Testamento įvykius. Ši nuostabų laikrodį įtaisė savo lėšomis Mesinos arkivyskupas.

MUSŲ DARBAI

VAJUS.



TOVIME Naujų Metų angoj. Nauji pasiryžimai, nauji darbai ir kovos už Kristų ir Bažnyčią mūs laukia. Be kovos nēr gyvenimo ant žemės. Ir mes turėsime kovoti.

Ačiū Dievui, su Viešpaties malone padarėme gana daug pereinamais metais. Keturi tūkstančiai su viršum lietuvių šeimynų skaitė "Laivą." Jisai lankė juos kas savaitė. Nešė paguodos, suraminimo; teikė gražių pavyzdžių, rimtų mokslinių straipsnių ir lengvų graudinančių pasiskaitymų. Visi tie "Laivo" skaitytojai — tai geros valios, atviros širdies žmonės. "Laivo" skaitytojai ieško tiesos, dažnai abejonėse atsiklausdami patarimų ir už juos širdingai dėkodami.

"Laivas" ir jo skaitytojai susigyveno it viena drausminga didelė šeimyna. Visi kartu džiaugiamės pasisekimais, kartu liūdime nelaimių metu. Žodžiu, visus vienija prielankumo ir šventos meilės ryšiai.

Bet prisimindami pereinamų metų geruosius nusitarimus, turime šiek-tiek susigėsti, neištesėję. Vienas jų buvo: rasti bent vieną naują "Laivui" skaitytoją. Kitas, — stengtis, kad į kiekvieną lietuvių katalikišką šeimyną pareitų nors vienas katalikiškas laikraštis.

Pagalvokime, ar padarėme, ką buvome paketinė? O jeigu nebuvo visai padarę tų pasiketinimų pereinamais metais, tai šiemet būtinai raskite "Laivui" bent po vieną skaitytoją.

Brangieji, Jūs prisidedami prie "Laivo" sustiprinimo ir jo skaitytojų daugėjimo, padarote dvigubą naudingą darbą: 1) daugiau žmonių sužino giliau tikėjimo tiesas, geriau supranta jas ir karščiau

ima Dievą mylėti, to-gi pasėka, — jų išganymas ir Dievo garbė; 2) savo pinigų prisidedate prie Marijonų Vienuolijos darbų plėtimo. Tie darbai skiriami plačiai visuomenei: mokyklos, mokytojai, misijonieriai, knygų leidimas ir panašūs. Taigi, atliekamieji centai vėl gražinami lietuviams katalikams, tiesa, kitokioj išvaizdoje.

Labai pagirtinas tų "Laivo" skaitytojų elgesis, kurie negalėdami savo kolonijoj rasti palankių "Laivui" skaitytojų, patys savo pinigais (\$2.00) apmoka "Laivą," kad jis plauktų kas savaitė į Lietuvą giminėms. "Laivas" yra daili ir nuolatinė dovana giminėms.

Be to, įvykusių gruodžio 7 d. Ketvirtasis Remėjų Seimas išreiškė pageidavimą ir prašymą visiems Kolegijos Remėjams, kad visi Remėjai gautų 1931 metais bent po vieną metinį Kolegijai naują Remėją. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00. Jiems mirus, laikomos 2 Mišios ir gauna "Laivą" veltui.

Paskelbkite kovą apsileidimui, baimei, tinginiui ir imkitės dailaus misijonieravimo darbo, įkalbant užsisakyti į namus tylųjį misijonierių "Laivą." Rašykite visais reikalais: "Laivas" 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Kolegijos Remėjai:

| | |
|--------------------------------------|------|
| S. Bensevičius Waterbury, Conn. | 3.00 |
| Marė Pucetienė Waterbury, Conn. | 3.00 |
| Teof. Goberienė Chicago, Ill. | 3.00 |
| Elena Genienė Chicago, Ill. | 1.00 |
| J. Ivanauskas Detroit, Mich. | 3.00 |
| Juozapas Lakštutis Lietuva | 3.00 |
| A. Vedeckienė W. Frankfort, Ill. | 3.00 |
| Pr. Jenkevičius Shenandoah, Pa. | 3.00 |
| Alb. Ceurienė Montello, Mass. ... | 3.00 |
| Amelija Dusevičienė Worcester, Mass. | 3.00 |

| | | | |
|--------------------------------------|------|--------------------------------------|-------|
| Rožė Mizerienė Shenandoah, Pa. | 3.00 | Jonas Karėiauskas Chicago, Ill. .. | 3.00 |
| Roz. Eitavičiūtė Montello, Mass. | 3.00 | Ver. Briedienė New Phila., Pa. .. | 3.00 |
| Mart. Česnavičius Chicago, Ill. .. | 3.00 | Ant. Šimkevičius Chicago, Ill. | 3.00 |
| R. Kavaliauskienė New Britain, C. | 3.00 | E. M. Brown Eaton, Colo. | 5.00 |
| Ant. Pakeltis Chicago, Ill. | 3.00 | Vincas Kaitulis Chicago, Ill. | 3.00 |
| Juoz. Šarkis Chicago, Ill. | 3.00 | Vikt. Zaromskaitė Chicago, Ill. .. | 3.00 |
| Juoz. Šarkienė Chicago, Ill. | 3.00 | Juozas Sližis Scranton, Pa. | 3.00 |
| Ona Meale Bernardsville, N. J. .. | 3.00 | A. Andriulionis Shenandoah, Pa. | 3.00 |
| K. Jonaitienė Kearney, N. J. | 3.00 | A. Kūnavičienė Chicago, Ill. | 3.00 |
| Mrs. P. J. Scalan Edvardsville, Ill. | 3.00 | Ona Stulginskienė Waterbury, Conn. | 3.00 |
| J. LeVanda Brooklyn, N. Y. | 3.00 | Sofija Arlinskienė Montello, Mass. | 3.00 |
| A. Separauskienė Detroit, Mich. | 3.00 | Mar. Sasnauskienė Peterson, N. J. | 3.00 |
| M. Sriubas Cicero, Ill. | 3.00 | S. Olberkis Chicago, Ill. | 3.00 |
| Jadv. Kiškūnienė Chicago, Ill. .. | 5.00 | Ona Žukauskienė Cleveland, O. .. | 3.00 |
| F. Shlepovich Chicago, Ill. | 3.00 | Kun. J. S. Martis Gary, Ind. | 3.00 |
| Mot. Šidlauskas Scranton, Pa. .. | 3.00 | Kaz. Goberis E. Chicago, Ind. .. | 3.00 |
| Vivija Pilipavičiūtė Lietuva | 5.00 | Jonas Visockis Chicago, Ill. | 5.00 |
| Ig. Noreika Chicago, Ill. | 3.00 | Marija Pašvenskienė Plainsville, Pa. | 3.00 |
| Ona Rukienė Gary, Ind. | 3.00 | K. Medelienė New Haven, Conn. | 5.00 |
| J. P. Ewaldas Chicago, Ill. | 6.00 | Marija Venskūnaitė Phila., Pa. .. | 3.00 |
| V. Karlonis Schenectady, N. Y. .. | 3.00 | Magd. Venskūnienė Lietuva | 3.00 |
| Ant. S. Vaitkus Dayton, Ohio | 3.00 | P. Vaitaitis Chicago, Ill. | 4.00 |
| E. Vaitulionienė Elizabeth, N. J. | 3.00 | Emerencijona Sluman S. Boston, M. | 3.00 |
| Vinc. Kazlauskas Detroit, Mich. . | 3.00 | Ona Keršauskienė S. Boston, Mass. | 3.00 |
| Kun. M. J. Kazėnas Pittsburgh, Pa. | 6.00 | Jadv. Gružinskienė S. Boston, Mass. | 3.00 |
| J. Vabalas Chicago, Ill. | 3.00 | Domic. Bučkienė S. Boston, Mass. | 3.00 |
| A. Danisevičius Mahanoy City, Pa. | 3.00 | Ona Ramikaitė Hyde Park, Mass. | 3.00 |
| Ona Bliuvienė Bayonne, N. J. | 3.00 | Roz. Gredaminskienė S. Boston, M. | 1.00 |
| M. Raulinaitienė Shenandoah, Pa. | 3.00 | Antan. Majauskaitė S. Boston, Mass. | 20.00 |
| Anelė Guštienė Simsbury, Conn. | 6.00 | Kun. F. Vaitukaitis Chicago, Ill. | 5.00 |
| Petr. Venskienė Chicago, Ill. | 3.00 | | |
| M. Pitretis Chicago, Ill. | 3.00 | | |
| Kl. Dominikas Masiulis Lietuva. . | 3.00 | | |
| Ap. Jarmalavičienė Montello, Mass. | 3.00 | | |
| Marė Milienė Tamaqua, Pa. | 6.00 | | |

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas. **Remėjų Centras.**

Amerikos Lietuvių Žinios.

GRAND RAPIDS, MICH.

Parapijos mokyklos vaikeliai, Seserų Pranciškėčių rūpesniu, ruošia metinę Kalėdų pramogėlę, gruodžio 21 d. Parapijonai mėgsta lankytis į Seserų paruoštus vakarėlius, nes jie, dėka Seserų darbu

ir rūpesniui, yra puošniausi.

Tikimės, kad ir ši kartą parapijonai atsilankys pasiklausyti gražių dainelių ir pamatyti puikių veikalėlių bei drilių.

GRANVILLE, ILL.

Liepos mėn. pabaigoj buvo sušauktas

mitingas ir nutarta, kad kiekvienas, kuris nori dirbti anglių kasyklose arba ant viršaus, turi paduoti savo vardą ofise ir dvi savaitės dirbti be jokio atlyginimo, reiškia dykai. Tai taip ir vargo žmonės lig šio laiko. Bet dabar, kurie savo atidirbo, gauna iš eilės dirbti 1 savaitę. Už anglių toną moka \$1.20. Dirba ligi 50 žmonių.

Nuo Naujų Metų, girdėt, ims lig penkių šimtų mainerių, gal ir daugiau. Partina lietuviams apsižiūrėti. Kol kas randasi tuščių namų. Bet jei pradės dirbti, tai gyventi nebebus kur, nes pirmiau dirbdavo aštuoni šimtai žmonių ir namų buvo užtekčiai. Bet ilgą laiką nedirbus, daug namų išnyko. Senas mainerys.

RACINE, WIS.

Racine darbai labai silpnai eina. Ne daug yra laimingų, kurie dirba visados. Daugiausia dirbama po kelias valandas į dieną ir 3 ar 4 dienas savaitėj. Bedarbių daugybė. Pagerėjimo kol kas nesimato.

Daugiausia atleidžiama nevedusieji, nes miestui su tokiais lengviau yra apsidirbti. Daug šeimynų reikalauja pagalbos. Miesto valdžia ir visokios organizacijos visokius sumanymus galvoja, kaip pagelbėjus bedarbiams. Vienok nieko tokio nepadaro, o bedarbių skaičius vis didėja.

B. V.

KETVIRTOJO MAR. KOL. REMEJŲ SEIMO AUKOS:

| | |
|-------------------------------------|----------|
| Jonas Krotkus | \$100.00 |
| Marijonų Kol. Remėjų 19-tas Sk. | 5.00 |
| Šv. Kaz. Remėjai, 10-tas Skyrius | 5.00 |
| Moterų Sąjunga, 55-tas Skyrius | 5.00 |
| Aušros Vartų Blaivininkų Susiv. | 2.00 |
| Apaštalytės Maldos — West Side | 5.00 |
| Aušros Vartų Tretininkų | 5.00 |
| Šv. Onos Draug., West Side | 3.00 |
| Aušros Vartų Moterų ir Merginų | 5.00 |
| Šv. Kaz. Vyrų ir Mot. Dr-ja W. Side | 5.00 |
| S. Lachavičius | 5.00 |
| Nekalto Pras., Brighton Park | 5.00 |

| | |
|-------------------------------------|-------|
| Brighton Park Tretininkų | 5.00 |
| Šv. Kaz. Kar. Dr-ja Brighton Park | 25.00 |
| Altoriaus Puoš. Dr-ja Brighton Park | 5.00 |
| Mar. Kol. Rem. Skyr. Brighton Park | 5.00 |
| Apaštalytės Maldos Brighton Park | 5.00 |
| Labdarybės Sąj. Brighton Park.. | 5.00 |
| S. Pilackas | 10.00 |
| Amžino Raž. dr-ja 18th Street.. | 4.00 |
| Mar. Kol. Rem. Skyrius 18th Str. | 3.00 |
| Tretininkų Dr-ja 18th Str. | 5.00 |
| Šv. Kaz. Kar. Dr-ja Town of Lake | 10.00 |
| Labdarių Są-ga Town of Lake .. | 5.00 |
| Nekalto Pras. Town of Lake .. | 5.00 |
| Moterų Sąjunga, Town of Lake .. | 5.00 |
| Šv. Kaz. Ak. Rem. Sk. Town of Lake | 5.00 |
| Apaštalytės Maldos, Town of Lake | 5.00 |
| Mar. Kol. Rem. Skyr. Kenosha.. | 15.00 |
| Apaštalytės Maldos, Kenosha .. | 5.00 |
| Apaštalytės Maldos ir Tretin. Mar- | |
| quette Park | 10.00 |
| Kunigas Baltutis | 10.00 |
| M. Trakienė, Aurora | 5.00 |
| F. Smilgienė, Aurora | 5.00 |
| A. Manstavičienė | 3.00 |
| U. Gudas | 2.00 |
| V. Balanda | 10.00 |
| Šv. Cecilijos Dr-ja, North Side .. | 5.00 |
| T. Atroškienė | 5.00 |
| Kančios Jėzaus Dr-ja Melrose Park | 5.00 |
| Šv. Juozapo Dr-ja, North Side .. | 5.00 |
| Mar. Kol. Rem. II skyr., North Side | 5.00 |
| Katalikų Federacija, Cicero | 5.00 |
| Akademijos. Skyr., Bridgeport .. | 5.00 |
| Šv. Kaz. Akad. Rem. Bridgeport | 5.00 |
| Dr. A. Rakauskas | 5.00 |
| A. Kumstytis | 25.00 |
| Grybas, West Side | 50.00 |
| Kun. J. Vaičiūnas | 50.00 |
| Šv. Kaz. Akad. Rem. 8-tas Skyr. | 5.00 |
| M. Navickienė | 5.00 |

Svetainėje Surinkta:

| | |
|---------------------------|-------|
| Kun. Ig. Albavičius | 10.00 |
| Kun. Linkus | 5.00 |
| Duršas | 5.00 |
| N. N. | 1.00 |

| | | | |
|------------------------|------|---------------------------------|----------|
| Kvietkus | 1.00 | Praninskienė | 1.00 |
| Juška | 1.00 | P. Šliogerienė | 1.00 |
| Juškienė | 1.00 | Bambulienė | 1.00 |
| Krasauskienė | 1.00 | Kušienė | 1.00 |
| Staukevičius | 1.00 | J. Stumbrys | 1.00 |
| Kazenas | 1.00 | Lukošaitis | 1.00 |
| Bartkus | 1.00 | Kavaliauskienė | 1.00 |
| Viekiūtė | 1.00 | Toštautienė | 1.00 |
| Viekiūnienė | 1.00 | A. Justienė | 1.00 |
| Sudeikienė | 1.00 | Bartkienė | 1.00 |
| Čiupulienė | 1.00 | A. Žolynienė | 1.00 |
| Lukošienė | 1.00 | M. Petrauskienė | 1.00 |
| Sakalas | 1.00 | M. Plušienė | 1.00 |
| Berkelis | 1.00 | Taruška | 1.00 |
| Dabravolskienė | 1.00 | A. Kazlauskas | 5.00 |
| Duoba | 1.00 | P. Tumasonis | 1.00 |
| N. N. | 5.00 | A. Bacevičius | 1.00 |
| Bytautienė | 1.00 | A. Kaivaitė | 1.00 |
| Krivickas | 1.00 | A. Peldžius | 1.00 |
| Balanda | 1.00 | Jenkevičienė | 1.00 |
| Žvirblis | 1.00 | Biriūtienė | 1.00 |
| Rukštelis | 1.00 | Steponavičienė | 1.00 |
| N. N. | 1.00 | Valuckis | 1.00 |
| P. Gedžius | 2.00 | Matijošaičiai | 1.00 |
| K. Ūsaitė | 1.00 | Lukošienė | 1.00 |
| Šiaučiūnienė | 1.00 | Grišius | 1.00 |
| Černauskienė | 1.00 | Peldžienė | 1.00 |
| Milašius | 1.00 | Misius | 1.00 |
| Gubustienė | 1.00 | Moterų Sąjunga, Melrose Park .. | 5.00 |
| M. Bružienė | 5.00 | Janušauskas | 1.00 |
| Naužamienė | 5.00 | Lebežinskas | 1.00 |
| B. Bazalienė | 1.00 | Palonis | 1.00 |
| M. Stankūnienė | 5.00 | Nenartonis | 1.00 |
| O. Valauskienė | 1.00 | Rudienė | 1.00 |
| J. Bartušienė | 1.00 | P. Levanauskienė | 1.00 |
| H. Gedvilienė | 1.00 | M. Gadeikienė | 1.00 |
| O. Baralauskienė | 1.00 | P. Kalnys | 5.00 |
| P. Vaikutienė | 1.00 | T. Tibarauskaitė | 1.00 |
| V. Jaruckienė | 1.00 | Katauskienė | 1.00 |
| L. Šimutis | 1.00 | Smulkių aukų | 13.36 |
| Žvirblis | 1.00 | Svetainėje surinkta | \$142.36 |
| Valančius | 1.00 | L. P. Bonas | 50.00 |
| Nausėda | 1.00 | North Side | 3.00 |
| N. N. | 1.00 | VISO Aukų | \$702.36 |
| Ampetkienė | 1.00 | | |

Kun. J. Mačiulionis, M. I. C.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Katalikų bažnyčiose tenka matyti Jėzaus Kristaus stovylos su uždėta ant jų aukso ar sidabro karūna ar vainiku. Ar tai nežemina Jėzaus mokslo, nes Jis žemės turtus neaukštino, bet žemino ir nešiojo erškėčių karūną?

F. A. C. Philadelphia, Pa.

ATSAKYMAS. Ne. Jėzus nei aukštino, nei žemino žemės turtų, nes jie yra Dievo sutverti ir savaime geri. Jėzus mokino, kad nederia rišti širdies prie žemės nykstančių turtų. Jis draudė statyti juos aukščiau už sielos reikalus; Jis smerkė tuos, kurie darė sau "deivais" žemės turtus, apleisdami patį jų Sutvėrėją—Dievą.

Erškėčių vainiką Jėzus ne pats užsidėjo, bet Jam uždėjo budeliai, norėdami Jį įžeisti dėl Jo karališkumo.

Tikintieji katalikai, trokšdami atlyginti Jėzui už visus niekinimus padarytus ir dabar daromus, aukština Jį savo maldomis, darbais, puošnėmis bažnyčiomis, puikiomis stovydomis, aukso indais, šilkų parėdais ir t.t.

Jėzus tokias nuoširdžias tikinčiųjų aukas priima ir už jas laimina. Žinoma, ne deimantai, ne auksas, ne šilkai jam brangūs, bet meile degančios širdys, kurios tas aukas daro, ir tuomi garbina Jėzų kaipo Dangaus ir žemės karalių.

Jėzus, būdamas ant žemės, mokydamas žmones, sau priklausomą pagarbą priėmė ir jos reikalavo.

Jis priėmė pagarbą, iškilmingai įjodamas į Jeruzalę. Jis priėmė brangius tepalus, kuriais Magdelena tepė Jo kojas ir ją dėl to pagyrė. Jėzus subarė pariziejus, kad jie Jo nepagarbino.

Taigi reikšti Jėzui pagarbą visokiais tinkamais būdais nėra žeminimas Jo mokslo, bet pildymas — ir reiškinimas gyvo tikėjimo.

KLAUSIMAS. Kodėl Lietuvoje katalikai kunigai reformatams, vedantiems katalikes merginas, duoda šliubą bažnyčiose prie altoriaus, o čia Amerikoje, kad kas apsiveda su kito tikėjimo, neduoda šliubo bažnyčioje, bet klebonijoje?

"L." Skaitytoja.

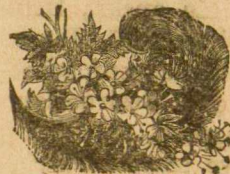
ATSAKYMAS. Labai abejoju ar visur, visuomet ir visiems Lietuvoje stojantiems į maišytą moterystę duoda kunigai šliubą bažnyčioje. Gal matei ar girdėjai vieną panašų atsitikimą, o sakai, kad visuomet ir visur Lietuvoje taip daroma.

Aplamai imant, niekur neduodamas šliubas bažnyčiose, prie altoriaus, stojantiems į maišytą moterystę, tai yra, kuomet viena pusė yra katalikiška, antroji — ne. Bet leidžiant Bažnyčios Valdžiai, tai yra, Šv. Tėvui, ar vyskupams, duodamas kartais šliubas bažnyčiose prie altoriaus.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė įsimylėti į merginą ar vaikną? Aš manau, kad ne, nes niekaip apsivesti negalėtum?

Š. A.

ATSAKYMAS. Sunku čia tau tiesiog atsakyti. Įsimylėjimą ne vienodai žmonės supranta. Kas-nors įsimylėjęs labai sunkiai nusideda, kuomet įsimylėjimą supranta "šuniškai." Jei ne taip supranta, tai įsimylėjimas nėra nuodėmė tol, kol įsimylėjęs asmuo vaizduotė, jausmus ir mintis laiko tvarkoje ir jokiū būdu dėl įsimylėjimo nelaužo Dievo įsakymų ir nepereina padorumo ribų.



~~P274~~
Alp 2272

LIETUVOS ŽINIOS

Visų Šventų dieną "Žiburio" dr. jos salėje Darbo Federacijos Pilviškių skyrius surengė viešą vakarą. Gražiai suvaidino vieno veiksmo farsą "Tai politika" ir vieno veiksmo juokus "Tėtė pakliuvo." Publikos buvo pilna salė.

— Šiomis dienomis gautas valdžios sutikimas atidaryti IV-ji pradžios mokyklos kompleksą. Mokyklai patalpa ruošiamą ir pamokos greit prasidės.

— Šešupė ir Pilvė šiomis dienomis tiek patvino, kad vietomis plačiai užliejo pievas ir žmonėms sutrukdė susisiekimą. Patvino, matyti, dėl lietaus ir vandens iš nusausintų pievų, dirvonų.

— Girdėti, jau rūpinamasi statyti naują bažnyčią Pilviškiuos.

Elgeta Piktadarys.

Bijūnai, Joniškia val. Lapkričio 17 d. vidury dienos, į šio kaimo ūkininko Petraičio namus atėjo su tarba žmogus. Buvo panašus į elgetą. Namuose buvo 10 m. mergaitė ir 9 m. berniukas. Tėvai buvo išvažiavę į turgų. Vaikams pranešus kad tėvelių nėra namie, elgeta išsitraukė iš tarbos kažkokio skystimo ir pylė vaikam į akis. Vaikai smarkiai apiplikintais veidais ir akimis, nubėgo pas kaimyną, ir tą pačią dieną buvo nuvežti į ligoninę. Elgeta piktadarys pabėgo ir dabar ieškomas.

Vaikai 2 metus negalėsia mokyklos lankyti.

Per anksti sprogęs akmuo.

Daujėnai, Biržų apskr., Balušnių kaime įvyko šurpi nelaimė. Jaunas ūkininkaitis Jonas Gaigalas sprogdino akmenis trobos pamatui dėti. Besiruošiant jam vieną akmenį sprogdinti, akmuo išsprogo be laiko. J. G. buvo smarkiai sužalotas: sulaužė koją, nutraukė rankų pirštus ir pra-

laužė galvos kaulą. Jaunuolis buvo tuoj nuvežtas į Panevėžio ligoninę, bet ten ap rūpintas Šv. Sakramentu ir mirė lapkričio 15 dieną. Jonas Gaigalas buvo pavararininkas. Jo idėjos draugai atliko pastutinį patarnavimą, organizuotai dalyvavę laidotuvėse ir uždėję gyvų gėlių vainikus ant jo kapo.

Šiurpus Įvykis Per Vestuves.

Virbalis. Š. m. lapkr. m. 18 d. Karklupėnų kaime per vestuves paš ūkininką Paukštį, įvyko baisi žudynė. Bešokant svečiams, duryse pasirodė to paties kaimo vaikas Burba ir paleido tris šūvius iš brauningo į to pat kaimo mergaitę Aleną Lavinskaitę. Mergaitė paplūdo kraujais ir griuvo viduryje aslos negyva. Greit išbėgęs iš trobos, sodelyje iš to paties brauningo vaikas paleido šūvį sau į gomurį, ir taip pat krito negyvas. Sužeistas ir vienas svečias, kuris norėjo sulaukyti ranką su braingu. Jam peršauta koja aukščiau kelio. Vestuvės užsibaigė liūdnai. Žmonės spėlioja kad tai buvęs kerštas, kam mergaitė išteka ne už jo.

Tame pačiame kaime ruošiamos kitos didelės vestuvės. Tenka patirti, kad jaunieji nutarė vestuves praleisti be ypatingų iškilnių.



Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.